

Quyền đối với Các Động Vật Phục Vụ và Trợ Giúp Về Tinh Thần tại Nhà Ở và Nơi Công Cộng – Các Câu Hỏi Thường Gặp (CHTG)

Ấn Phẩm Số 7155.05 Vietnamese - Tháng Sáu Năm 2020

Nếu quý vị mắc khuyết tật, đang trải qua tình trạng vô gia cư và có động vật phục vụ, luật pháp cho phép quý vị mang theo động vật phục vụ tới những nơi công cộng và trong nhà ở của quý vị, kể cả trong những nơi tạm trú dành cho người vô gia cư.

Nếu quý vị có động vật trợ giúp về tinh thần thay vì động vật phục vụ, thì cũng có luật cho phép quý vị nuôi tại nhà ở, bao gồm cả trong những nơi tạm trú cho người vô gia cư, nhưng không phải ở những nơi công cộng.

Sử dụng danh sách các câu hỏi và câu trả lời này để tìm hiểu các quy tắc áp dụng cho quý vị, cũng như những trường hợp ngoại lệ nào được áp dụng.

Để tham khảo nhanh, hãy xem “Các Động Vật Phục Vụ và Trợ Giúp Về Tinh Thần tại Nhà Ở và Nơi Công Cộng - Tờ Thông Tin Nhanh.”

Luật nào được áp dụng?

LƯU Ý: mục này nhằm cung cấp thông tin tổng quan ngắn gọn về các luật áp dụng cho quyền lợi của người khuyết tật trong không gian công cộng và nhà ở. Các mục sau đó bắt đầu bằng "Thế nào được coi là động vật phục vụ?" sẽ bắt đầu đưa ra các câu hỏi và câu trả lời cụ thể về việc quý vị có thể mang theo động vật phục vụ hoặc trợ giúp về tinh thần tại những nơi công cộng và/hoặc nhà ở hay không.

Có nhiều bộ luật khác nhau đề cập đến quyền của người khuyết tật đối với không gian công cộng và nhà ở. Một số là luật tiểu bang, và một số khác là luật liên bang.

Dưới đây là danh sách các luật chính đề cập đến quyền của người khuyết tật trong không gian công cộng:

- Tiêu Đề II của Đạo Luật Người Mỹ Khuyết Tật (Americans with Disabilities Act, ADA) (bao gồm các cơ quan chính phủ tiểu bang và địa phương, hay còn gọi là các tổ chức công) và Tiêu Đề III (bao gồm các doanh nghiệp) của [Luật Liên Bang]
- Đạo Luật Dân Quyền Unruh của California (bao gồm các doanh nghiệp)
- Đạo Luật Người Khuyết Tật Tiểu Bang California (bao gồm các doanh nghiệp)
- Bộ Luật Chính Quyền California 11135 (bao gồm những người nhận quỹ của tiểu bang)

Dưới đây là danh sách các luật chính đề cập đến quyền của người khuyết tật tại nhà ở:

- Đạo Luật Sửa Đổi về Nhà Ở Công Bằng [Luật Liên Bang] (bao gồm hầu hết các hình thức nhà ở, trong đó có nơi tạm trú cho người vô gia cư)
- Mục 504 của Đạo Luật Phục Hồi Chức Năng (bao gồm những người nhận quỹ của liên bang) [Luật Liên Bang]
- Đạo Luật Người Khuyết Tật Tiểu Bang California
- Đạo Luật Việc Làm và Gia Cư Công Bằng của California

LƯU Ý: quyền lợi của người khuyết tật trong các nơi tạm trú dành cho người vô gia cư có thể được bao gồm bởi một số bộ luật của cả liên bang và tiểu bang – tùy thuộc vào cách thức tài trợ cho nơi tạm trú, và khía cạnh nào của nơi tạm trú đang được sử dụng hoặc cách nơi tạm trú được tiếp cận (như một phòng học/trung tâm tài nguyên hoặc một dạng nhà ở). Tuy nhiên, quý vị vẫn có thể sử dụng bản CHTG này để thẩm định xem những quy tắc nào áp dụng cho quý vị, thời điểm và cách xác nhận chúng.

Ai được điều luật về quyền lợi người khuyết tật bảo vệ?

Các cá nhân khuyết tật được bảo vệ bởi luật về quyền của người khuyết tật. Tình trạng khuyết tật được định nghĩa khác nhau một chút theo luật liên bang và tiểu bang, nhưng nhìn chung, đây là:

1. khiếm khuyết thể chất hoặc tâm thần
2. mà làm hạn chế
3. một hoặc nhiều hoạt động chính trong cuộc sống (major life activities, MLA) của một cá nhân

Luật liên bang về quyền của người khuyết tật và luật của California đều sử dụng một định nghĩa tương tự, ngoại trừ Luật của California rộng hơn – luật liên bang yêu cầu giới hạn của MLA là “đáng kể”.

Các cá nhân được bảo vệ khỏi sự phân biệt đối xử dựa trên tình trạng khuyết tật nếu họ:

1. Mắc một khiếm khuyết về thể chất hoặc tâm thần, hạn chế [một cách đáng kể - nếu luật liên bang áp dụng] một hoặc nhiều hoạt động chính trong cuộc sống;
2. Có tiền sử về khiếm khuyết như vậy; hoặc
3. Bị coi là có khiếm khuyết như vậy.

Hoạt động chính trong cuộc sống (MLA) là gì?

Cũng như định nghĩa về tình trạng khuyết tật, các định nghĩa về các hoạt động chính trong cuộc sống khác nhau một chút theo luật liên bang và tiểu bang. Tuy nhiên, chúng thường bao gồm nhưng không giới hạn ở: chăm sóc bản thân, ăn, ngủ, nhìn, nghe, nói, tập trung, suy nghĩ, làm việc, đi, đứng, thở và các chức năng chính của cơ thể như tiêu hóa, hô hấp, tuần hoàn, thần kinh, cũng như các chức năng sinh sản.

Cũng như định nghĩa về tình trạng khuyết tật, định nghĩa của luật tiểu bang về MLA rộng hơn một chút và mô tả bổ sung MLA là có giới hạn nếu hoạt động bị gây khó khăn bởi khiếm khuyết về thể chất hoặc tâm thần.

Động vật phục vụ là gì?

“Động vật phục vụ” là:

1. chú chó
2. được huấn luyện riêng
3. để thực hiện công việc hoặc nhiệm vụ
4. có lợi cho người khuyết tật, bao gồm tình trạng khuyết tật về thể chất, giác quan, tâm thần, trí tuệ hoặc các dạng khuyết tật khác.

LƯU Ý: Động vật phục vụ có thể được huấn luyện bởi một chuyên gia, một người bạn, một thành viên trong gia đình hoặc người khuyết tật.

LƯU Ý: Động vật phục vụ cũng có thể bao gồm ngựa non. Mặc dù định nghĩa của ADA chỉ giới hạn ở chó, nhưng các quy định của liên bang quy định rằng ngựa non phải được cho là động vật phục vụ trong không gian công cộng nếu chúng được huấn luyện riêng để mang lại lợi ích cho cá nhân khuyết tật và có thể sử dụng một cách hợp lý.

Động vật trợ giúp về tinh thần là gì?

Động vật trợ giúp về tinh thần là:

1. bất kỳ động vật nào
2. giảm nhẹ ảnh hưởng
3. của tình trạng khuyết tật của một người
4. bằng cách mang lại sự thoải mái hoặc hỗ trợ.

Một số ví dụ về công việc và nhiệm vụ mà động vật phục vụ có thể được huấn luyện để thực hiện?

Bật đèn, nhặt đồ vật, liệu pháp kích thích xúc giác và áp lực sâu cho người dốt, ngăn chặn hoặc làm gián đoạn các hành vi bốc đồng hoặc phá hoại, nhắc nhở cá nhân uống thuốc và đưa cá nhân bị mất phương hướng ra khỏi những tình huống nguy hiểm.

LƯU Ý: Không có yêu cầu pháp lý cụ thể nào về số lượng hoặc loại công việc mà động vật phục vụ phải cung cấp vì lợi ích của người khuyết tật. Yêu cầu duy nhất để trở thành động vật phục vụ là chú chó phải được huấn luyện riêng để mang lại lợi ích cho người khuyết tật.

Tôi có phải làm gì để xác định chú chó của tôi là động vật phục vụ không?

KHÔNG. ADA không yêu cầu chó phục vụ phải được đăng ký là động vật phục vụ, hoặc đeo thẻ đặc biệt hay mặc áo gi lê để phân biệt chúng là động vật phục vụ. Luật California quy định các sở kiểm soát động vật địa phương cấp thẻ nhận dạng cho những người sử dụng và huấn luyện động vật phục vụ. Tuy nhiên, trừ khi chú chó là động vật phục vụ đang được huấn luyện (xem thảo luận bên dưới), các thẻ này là không bắt buộc và không xác định rằng động vật đó là động vật phục vụ theo luật.

Tôi có những quyền gì khi muốn mang theo động vật phục vụ của mình đến những nơi công cộng?

Tiêu Đề II và III của ADA quy định rằng chủ sở hữu của động vật phục vụ được phép để động vật phục vụ của họ đi cùng trong không gian công cộng (xem các câu hỏi bên dưới để giải thích về “không gian công cộng”), miễn là không có ngoại lệ nào được áp dụng (xem bên dưới “Khi nào động vật phục vụ của tôi có thể bị từ chối tiếp cận không gian công cộng?”).

Không gian công cộng là gì?

Không gian công cộng là một doanh nghiệp hoặc tổ chức chính phủ mở cửa cho công chúng.

Các doanh nghiệp bao gồm nhà hàng, khách sạn, rạp chiếu phim, cửa hàng, phòng khám và bệnh viện.

Các tổ chức chính phủ là những nơi được điều hành bởi chính quyền tiểu bang hoặc địa phương, chẳng hạn như các tòa nhà chính phủ, phương tiện giao thông công cộng và công viên công cộng.

LƯU Ý: các tổ chức chính phủ cũng có thể bao gồm các nơi tạm trú cho người vô gia cư do chính quyền địa phương điều hành.

LƯU Ý: các không gian công cộng cũng có thể bao gồm các phòng ban ngày của nơi tạm trú dành cho người vô gia cư, thư viện, ngân hàng thực phẩm và các trung tâm dành cho người cao tuổi, vì chúng đều mở cửa cho công chúng.

Tôi phải làm gì khi cố gắng tiếp cận không gian công cộng với động vật phục vụ của mình/tôi có thể bị hỏi những câu hỏi nào?

Nếu quý vị có động vật phục vụ, luật pháp bảo vệ quyền tiếp cận không gian công cộng của quý vị với động vật phục vụ. Do đó, điều duy nhất quý vị cần làm là tiếp cận không gian công cộng. Ngoài ra, nếu nhu cầu mang theo động vật là rõ ràng hoặc hiển nhiên, thì quý vị không thể bị hỏi bất kỳ câu hỏi nào.

Tuy nhiên, khi một nhân viên hoặc đại diện của không gian công cộng không chắc chắn rằng động vật của quý vị là động vật phục vụ, họ có thể hỏi quý vị, người dắt:

- 1) Đây có phải là động vật cần thiết cho tình trạng khuyết tật của người dắt không?; và
- 2) Động vật đã được huấn luyện để thực hiện công việc hoặc nhiệm vụ gì?

LƯU Ý: Theo luật của California, việc xuyên tạc rằng chú chó là động vật phục vụ được huấn luyện là một tội danh nhẹ, có thể bị phạt tù đến sáu tháng và/hoặc phạt tiền lên đến \$1.000 (Bộ Luật Hình Sự Mục 365.7(a)).

Khi nào động vật phục vụ của tôi có thể bị từ chối tiếp cận không gian công cộng?

Không gian công cộng không bắt buộc phải cho phép tiếp cận đối với các động vật phục vụ:

1. có nguy cơ đe dọa trực tiếp đến người khác,
2. không thuộc sự chăm sóc và kiểm soát của người dắt, hoặc
3. về cơ bản sẽ thay đổi bản chất của hàng hóa, dịch vụ hoặc chương trình do doanh nghiệp hoặc tổ chức chính phủ cung cấp.

Mối đe dọa trực tiếp là gì?

Mối đe dọa trực tiếp là:

1. một nguy cơ đáng kể đối với sức khỏe hoặc sự an toàn của những người khác
2. mà không thể loại bỏ được bằng cách điều chỉnh chính sách, thông lệ hay thủ tục hoặc bằng việc cung cấp trợ giúp bổ sung hay dịch vụ phụ trợ.

Ví dụ: một chú chó cắn khi không bị khiêu khích có thể là một mối đe dọa trực tiếp.

LƯU Ý: Việc không tiếp nhận động vật phục vụ dựa trên mối đe dọa trực tiếp phải dựa trên hành vi thực tế của động vật cụ thể, không dựa trên giả định hoặc khuôn mẫu về hành vi của động vật hoặc giống loài của động vật.

VÀ, để xác định liệu mối đe dọa trực tiếp có tồn tại hay không, phải thực hiện thẩm định cá nhân, có cơ sở đánh giá hợp lý dựa trên kiến thức y khoa hiện tại hoặc bằng chứng khách quan tốt nhất hiện có. Việc thẩm định cần đánh giá: Tính chất, khoảng thời gian và mức độ nghiêm trọng của nguy cơ; xác suất sẽ thực sự xảy ra chấn thương tiềm ẩn; và liệu các điều chỉnh hợp lý về chính sách, thông lệ hay thủ tục hoặc việc cung cấp trợ giúp bổ sung có giúp giảm thiểu rủi ro hay không.

Điều gì có thể xảy ra nếu động vật phục vụ của tôi không được tôi chăm sóc và kiểm soát?

Người khuyết tật có thể được yêu cầu đưa động vật phục vụ của họ ra khỏi khu nhà nếu động vật mất kiểm soát và người dắt động vật không thực hiện hành động hiệu quả để kiểm soát động vật hoặc nếu động vật không được huấn luyện để không đi vệ sinh ở ngoài nhà. Trách nhiệm giám sát và chăm sóc động vật phục vụ không thuộc về doanh nghiệp hoặc tổ chức chính phủ cấp quyền tiếp cận.

Nói chung, động vật phục vụ phải có dây nịt, dây xích hoặc dây buộc khác. Tuy nhiên, nếu người dắt không thể sử dụng dây nịt, dây xích hoặc dây buộc khác do tình trạng khuyết tật, hoặc nếu việc sử dụng dây buộc sẽ ảnh hưởng đến sự an toàn, hiệu quả thực hiện công việc hoặc nhiệm vụ của động vật phục vụ, người dắt có thể sử dụng các phương tiện khác để giữ động vật trong tầm kiểm soát.

“Làm thay đổi căn bản tính chất của hàng hóa, dịch vụ, chương trình được cung cấp tại địa điểm” có nghĩa là gì?

Ví dụ: yêu cầu một nhân viên của phòng ban ngày tại nơi tạm trú cho người vô gia cư cho ăn, dắt đi dạo hoặc dọn chất thải của động vật phục vụ có thể được coi là một thay đổi cơ bản trong dịch vụ mà nhân viên của nơi tạm trú cho người vô gia cư cung cấp.

Tôi có thể mang theo động vật phục vụ của mình vào bệnh viện hoặc các cơ sở chăm sóc sức khỏe khác không?

CÓ. Bệnh viện và các cơ sở chăm sóc sức khỏe khác được coi như các doanh nghiệp và không gian công cộng khác nhằm mục đích cho phép động vật phục vụ tiếp cận. Động vật phục vụ phải được phép ở bất cứ nơi nào trong bệnh viện nơi nhân viên y tế, bệnh nhân và khách thăm được phép đến. Điều này bao gồm các phòng bệnh nhân và các khu vực công cộng khác của các đơn vị sức khỏe tâm thần nội trú và ngoại trú, bao gồm cả các cơ sở chăm sóc sức khỏe tâm thần bị khóa. Bệnh nhân phải có khả năng chăm sóc động vật, hoặc phải bố trí người khác chăm sóc động vật nếu cần thiết.

Tuy nhiên, động vật phục vụ có thể bị đưa ra khỏi các khu vực tiếp cận hạn chế của các bệnh viện áp dụng các biện pháp kiểm soát nhiễm trùng chung, chẳng hạn như phòng phẫu thuật và khoang đốt. Cũng như đối với các doanh nghiệp và khu vực chính phủ khác, khi nhân viên chăm sóc sức khỏe không chắc chắn rằng động vật là động vật phục vụ, họ có thể hỏi người dắt xem đó có phải là động vật phục vụ cần thiết do tình trạng khuyết tật hay không và động vật đó thực hiện dịch vụ gì, nhưng có thể không yêu cầu chứng nhận hoặc tài liệu khác về tình trạng của động vật phục vụ.

Tôi có phải trả tiền đặt cọc cho thú nuôi để ở trong khách sạn với động vật phục vụ của mình không?

KHÔNG. Doanh nghiệp hoặc tổ chức chính phủ không thể yêu cầu người khuyết tật trả tiền đặt cọc hoặc phụ phí để được đem theo động vật phục vụ, ngay cả khi đó là chính sách của họ đối với thú nuôi. Tuy nhiên, nếu địa điểm công cộng hoặc thực thể công cộng thường phạt tiền khách của họ đối với thiệt hại gây ra cho khu nhà, chẳng hạn như phòng khách sạn, họ có thể phạt tiền chủ nhân của động vật phục vụ đối với thiệt hại tương tự.

Tôi có quyền gì khi huấn luyện chó trở thành động vật phục vụ?

Đạo Luật Dân Quyền Unruh (Luật Dân Sự Mục 54.1) và Đạo Luật Người Khuyết Tật (Luật Dân Sự Mục 54.2) của Tiểu Bang California cho phép người khuyết tật mang chó vào nhà cho thuê và các doanh nghiệp khác với mục đích huấn luyện chúng thành chó phục vụ.

Những con chó phải đeo thẻ do quận cấp để xác định chúng là chó phục vụ trong quá trình huấn luyện và phải được xích. Nếu không có thẻ do quận cấp, quý vị vẫn có thể yêu cầu chó phục vụ đang được huấn luyện như một phương tiện trợ giúp hợp lý.

Nếu tôi nuôi một động vật trợ giúp về tinh thần chứ không phải động vật phục vụ, các quy tắc tương tự liên quan đến không gian công cộng có được áp dụng không?

KHÔNG, ADA quy định rằng chỉ động vật phục vụ chứ không phải động vật trợ giúp về tinh thần được phép đi cùng với người dắt trong không gian công cộng và không có luật liên bang hoặc tiểu bang nào khác cho phép động vật trợ giúp về tinh thần ở trong không gian công cộng.

Quyền của tôi đối với tiếp cận nhà ở với động vật trợ giúp là gì?

Trong bối cảnh nhà ở đối với luật về quyền của người khuyết tật, động vật phục vụ và động vật trợ giúp về tinh thần, được gọi chung là “động vật trợ giúp”.

Tiếp cận nhà ở với động vật phục vụ – bao gồm quyền tiếp cận các nơi tạm trú dành cho người vô gia cư – được coi là giống như tiếp cận các không gian công cộng (xem các câu hỏi ở trên “Tôi phải làm gì khi cố gắng tiếp cận không gian công cộng với động vật phục vụ của mình/tôi có thể bị hỏi những câu hỏi nào?” và “Khi nào động vật phục vụ của tôi có thể bị từ chối tiếp cận không gian công cộng?”)

Tiếp cận nhà ở với động vật trợ giúp về tinh thần – bao gồm quyền tiếp cận các nơi tạm trú dành cho người vô gia cư – được cho phép như một phương tiện trợ giúp hợp lý đối với chính sách cấm thú nuôi của chủ nhà, hiệp hội chủ nhà hoặc nơi tạm trú dành cho người vô gia cư. Quá trình chấp nhận phương tiện trợ giúp hợp lý bao gồm quy trình tìm hiểu kỹ lưỡng hơn về nhu cầu liên quan đến tình trạng khuyết tật so với việc tiếp cận với động vật phục vụ. Vui lòng xem các câu hỏi bên dưới để được giải thích thêm.

Phương tiện trợ giúp hợp lý là gì?

Phương tiện trợ giúp hợp lý là ngoại lệ đối với các quy tắc hoặc chính sách cần thiết để cho phép người khuyết tật có cơ hội bình đẳng trong việc sử dụng và tận hưởng nhà ở của họ. Nghĩa vụ đưa ra các phương tiện trợ giúp hợp lý bao gồm cả yêu cầu mà những người cung cấp nhà ở đưa ra trường hợp ngoại lệ đối với chính sách “cấm thú nuôi” để cho phép người khuyết tật sử dụng và sống với động vật trợ giúp về tinh thần.

Theo luật liên bang và California, động vật trợ giúp về tinh thần phải được phép ở trong nhà ở như một phương tiện trợ giúp hợp lý cho tình trạng khuyết tật của người thuê nhà.

Động vật trợ giúp của tôi có phải được chứng nhận để có được điều chỉnh hợp lý theo chính sách cấm thú nuôi không?

KHÔNG. Không có yêu cầu rằng động vật trợ giúp phải được huấn luyện hoặc có chứng nhận đặc biệt để được cho phép như một phương tiện trợ giúp hợp lý trong nhà ở. Phải có mối liên hệ giữa tình trạng khuyết tật của cá nhân và dịch vụ, sự thoải mái hoặc sự đồng hành mà động vật cung cấp.

LƯU Ý - Bất kỳ loại động vật nào cũng có thể là động vật trợ giúp, miễn là động vật đó làm giảm bớt các triệu chứng khuyết tật của người dất.

Khi nào yêu cầu của tôi về một phương tiện trợ giúp hợp lý để có động vật trợ giúp về tinh thần trong nhà ở có thể bị từ chối?

Nếu động vật:

1. không cần thiết do tình trạng khuyết tật của người dất,
2. có nguy cơ đe dọa trực tiếp đến người khác hoặc tài sản,
3. không thuộc sự chăm sóc của người dất hoặc không được huấn luyện để không đi vệ sinh ở ngoài nhà,
4. đặt ra gánh nặng tài chính hoặc hành chính quá mức, hoặc
5. làm thay đổi căn bản bản chất của dịch vụ mà chủ nhà hoặc hiệp hội chủ nhà cung cấp.

LƯU Ý: Hãy nhớ rằng mối đe dọa trực tiếp phải được xác định theo đánh giá cá nhân về động vật, không phải dựa trên định kiến về giống loài.

LƯU Ý: Người dất cũng phải đảm bảo rằng động vật trợ giúp của họ tuân thủ luật kiểm soát động vật của tiểu bang và địa phương và không gây nguy hiểm hoặc phiền toái cho cộng đồng. Điều này bao gồm cả việc chũng ngừa gần đây. (Xem Luật Nông Nghiệp & Thực Phẩm California § 30851.)

Ví dụ về làm thay đổi căn bản bản chất của dịch vụ mà chủ nhà, hiệp hội chủ nhà cung cấp hoặc nơi tạm trú dành cho người vô gia cư là gì?

Yêu cầu người cung cấp nhà ở cho ăn, dắt đi dạo hoặc dọn chất thải của động vật trợ giúp có thể được coi là một thay đổi cơ bản trong dịch vụ mà chủ nhà hoặc nhân viên của nơi tạm trú cho người vô gia cư cung cấp.

Tôi có thể thực hiện yêu cầu về phương tiện trợ giúp hợp lý bằng cách nào?

Quý vị có thể đưa ra yêu cầu bằng lời hoặc bằng văn bản [Xem bên dưới để biết thư mẫu].

Người cung cấp nhà ở có thể hỏi tôi những câu hỏi nào khi tôi yêu cầu phương tiện trợ giúp hợp lý đối với chính sách cấm thú nuôi của họ?

Nếu quý vị đang tìm kiếm một phương tiện hợp lý cho động vật trợ giúp trong nhà ở, thì chủ nhà, hiệp hội chủ nhà hoặc người quản lý nơi tạm trú có thể:

1. yêu cầu cung cấp tài liệu chứng minh rằng quý vị bị khuyết tật và
2. rằng quý vị có nhu cầu cần động vật do tình trạng khuyết tật.

LƯU Ý: người cung cấp nhà ở không nên yêu cầu tài liệu nếu tình trạng khuyết tật của quý vị và nhu cầu cần động vật phục vụ hoặc trợ giúp do tình trạng khuyết tật là rõ ràng.

Người cung cấp nhà ở có thể yêu cầu thông tin từ một bên thứ ba đáng tin cậy, chẳng hạn như chuyên gia điều trị, để hỗ trợ nhu cầu về động vật trợ giúp như một phương tiện hợp lý. Yêu cầu nên được giới hạn trong thông tin cần thiết để thiết lập nhu cầu liên quan đến tình trạng khuyết tật.

Người cung cấp nhà ở “không được yêu cầu người nộp đơn xin gia cư hay người thuê nhà cung cấp quyền truy cập hồ sơ y tế hay nhà cung cấp dịch vụ y tế hoặc cung cấp thông tin hay tài liệu chi tiết hay bao quát về các khuyết tật thể chất hay tâm thần của một người.

*Dưới đây là mẫu thư hỗ trợ và yêu cầu động vật trợ giúp.

Tôi có phải trả phí để mang theo động vật trợ giúp của mình không?

KHÔNG. Người cung cấp nhà ở không được yêu cầu người nộp đơn đăng ký hoặc người thuê nhà phải trả một khoản phí hoặc một khoản tiền đặt cọc hoặc mua bảo hiểm cho động vật như một điều kiện để cho phép người đó mang theo động vật trợ giúp. Tuy nhiên, người cung cấp nhà ở có thể tính phí cá nhân đó để sửa chữa bất kỳ thiệt hại nào mà động vật gây ra cho căn hộ hoặc các khu vực chung.

Tôi có thể nộp đơn khiếu nại bằng cách nào nếu tôi tin rằng tôi đã bị một tổ chức công hoặc địa điểm công cộng phân biệt đối xử?

Nếu quý vị tin rằng quý vị bị phân biệt đối xử sai do động vật phục vụ của quý vị bởi một doanh nghiệp hoặc thực thể công cộng, quý vị có thể nộp đơn khiếu nại cho Sở Tư Pháp (Department of Justice, DOJ). Nếu đơn khiếu nại nhằm phản đối chính quyền hoặc một thực thể tư nhân nhận ngân sách liên bang, thì khiếu nại phải được tiếp nhận trong vòng 180 ngày kể từ ngày xảy ra vụ việc phân biệt đối xử (thời điểm xảy ra vấn đề). Không có thời hạn cho việc nộp đơn khiếu nại phản đối một doanh nghiệp theo ADA không nhận ngân sách liên bang, nhưng quý vị nên nộp đơn khiếu nại càng sớm càng tốt. Quý vị có thể tìm thêm thông tin về cách nộp đơn khiếu nại lên Sở Tư Pháp tại địa chỉ https://www.ada.gov/filing_complaint.htm, hoặc thông qua Đường Dây Thông Tin của ADA theo số (800) 514-0301 (thoại); (800) 514-0383 (TTY).

Quý vị cũng có thể nộp đơn khiếu nại hành chính phản đối một địa điểm công cộng, thực thể công cộng hoặc người cung cấp nhà ở (bao gồm cả nơi tạm trú cho người vô gia cư) về sự phân biệt đối xử về tình trạng khuyết tật theo luật của California với Sở Gia Cư và Việc Làm Công Bằng tại California (Department of Fair Employment and Housing, DFEH), trong vòng một năm kể từ ngày bị phân biệt đối xử gần nhất. Quý vị có thể tìm thêm thông tin về cách nộp đơn khiếu nại lên DFEH tại địa chỉ <https://www.dfeh.ca.gov/filing-a-complaint-online/> hoặc bằng cách gọi điện đến số (800) 884-1684 (thoại) hoặc (800) 700-2320 (TTY).

Ngoài cách nộp đơn khiếu nại lên DOJ hoặc DFEH, quý vị còn có thể đệ đơn kiện lên tòa án tiểu bang hoặc liên bang để có biện pháp ngăn chặn và tuyên bố rõ theo luật liên bang hoặc tiểu bang. Có thể có khoản bồi thường thiệt hại bằng tiền theo luật tiểu bang, bao gồm thiệt hại theo luật định tối thiểu là \$4.000 cho mỗi vụ việc phân biệt đối xử. Luật Dân Sự §52. Phải nộp đơn khiếu kiện trong vòng hai năm sau khi xảy ra vụ việc phân biệt đối xử.

Nếu quý vị sẽ yêu cầu khoản tiền bồi thường thiệt hại dưới \$10.000, quý vị có một lựa chọn khác là nộp vụ kiện phân biệt đối xử tại Tòa Án Xử Các Vụ Kiện Nhỏ. Quy chế về thời hiệu được thảo luận bên trên sẽ áp dụng. Quý vị không được sử dụng luật sư nếu quý vị kiện ở tòa án xử các vụ kiện nhỏ. [Đây là liên kết](#) đến ấn phẩm của Disability Rights California giải thích quy trình sử dụng Tòa Án Xử Các Vụ Kiện Nhỏ cho các vụ kiện phân biệt đối xử.

Ngoài ra, Đạo Luật Bồi Thường Thiệt Hại của Chính Phủ yêu cầu phải nộp đơn yêu cầu bồi thường chính phủ trong vòng sáu tháng kể từ khi xảy ra vụ việc phân biệt đối xử trước khi khởi kiện đòi bồi thường thiệt hại về tiền bạc đối với một cơ quan chính quyền tiểu bang hoặc địa phương. Để biết thêm thông tin về đơn yêu cầu bồi thường, quý vị có thể truy cập [liên kết này](#). Xin lưu ý rằng trang web này liên kết đến biểu mẫu cho các khiếu nại phản đối tiểu bang hoặc cơ quan tiểu bang hoặc nhân viên, mà có thể không áp dụng trong trường hợp của quý vị. Các tổ chức công cộng khác có thể có sẵn biểu mẫu yêu cầu bồi thường thiệt hại riêng trên trang web của họ. Nếu muốn theo đuổi kiện tụng, quý vị nên tham khảo ý kiến của luật sư càng sớm càng tốt.

Tôi có thể nộp đơn khiếu nại bằng cách nào nếu tôi tin rằng tôi đã bị người cung cấp nhà ở phân biệt đối xử?

Nếu chủ nhà, hiệp hội nhà tập thể hoặc người cung cấp nhà ở khác từ chối cho động vật trợ giúp của quý vị như một phương tiện trợ giúp hợp lý, quý vị có thể nộp đơn kiện hoặc khiếu nại hành chính.

Quý vị có thể nộp đơn khiếu nại hành chính với Sở Gia Cư và Việc Làm Công Bằng tại California (DFEH) trong vòng một năm kể từ ngày bị phân biệt đối xử gần nhất. Quý vị có thể tìm thông tin về cách nộp đơn khiếu nại lên DFEH tại địa chỉ <https://www.dfeh.ca.gov/filing-a-complaint-online/> hoặc bằng cách gọi điện đến số (800) 884-1684 (thoại) hoặc (800) 700-2320 (TTY).

Quý vị có thể nộp đơn khiếu nại hành chính với Sở Gia Cư và Phát Triển Đô Thị Hoa Kỳ (HUD) theo Đạo Luật Sửa Đổi về Nhà Ở Công Bằng, cũng trong vòng một năm sau khi bị phân biệt đối xử. Quý vị có thể tìm thông tin về cách nộp đơn khiếu nại HUD theo số 1-800-669-9777 hoặc: https://portal.hud.gov/hudportal/HUD?src=/topics/housing_discrimination.

Hành vi vi phạm pháp luật được thảo luận bên trên cũng có thể được xử lý thông qua vụ kiện riêng. Xin lưu ý rằng các pháp quy về thời hiệu hạn chế khung thời gian nộp đơn kiện và quý vị có khả năng bị mất quyền khiếu nại nếu không hành động trong phạm vi pháp quy về thời hiệu áp dụng. Những hạn chót này có thể là chỉ trong hai năm kể từ ngày xảy ra phân biệt đối xử. Nếu muốn theo đuổi kiện tụng, quý vị nên tham khảo ý kiến của luật sư càng sớm càng tốt.

Nếu quý vị sẽ yêu cầu khoản tiền bồi thường thiệt hại dưới \$10.000, quý vị có một lựa chọn khác là nộp vụ kiện phân biệt đối xử tại Tòa Án Xử Các Vụ Kiện Nhỏ. Quy chế về thời hiệu được thảo luận bên trên sẽ áp dụng. Quý vị không được sử dụng luật sư nếu quý vị kiện ở tòa án xử các vụ kiện nhỏ. Để biết thêm thông tin, hãy xem Disability Rights California, Hướng Dẫn về Tòa Án Xử Các Vụ Kiện Nhỏ: Cách Khởi Kiện nếu Doanh Nghiệp hoặc Chủ Nhà Phân Biệt Đối Xử Với Quý Vị Do Tình Trạng Khuyết Tật, tại địa chỉ: <https://www.disabilityrightsca.org/publications/a-guide-to-small-claims-court-how-to-sue-if-a-business-or-landlord-discriminates>.

Mẫu Thư gửi cho Người Cung Cấp Nhà Ở Yêu Cầu Động Vật Trợ Giúp

[Ngày]

Kính gửi [Chủ Nhà, Cơ Quan Nhà Ở, Hiệp Hội Chủ Sở Hữu Nhà, Tên của Nơi Tạm Trú Dành Cho Người Vô Gia Cư]

Tôi viết thư này để yêu cầu động vật trợ giúp như một phương tiện trợ giúp hợp lý cho tình trạng khuyết tật/các tình trạng khuyết tật của tôi.

Tôi sống tại/đang nộp đơn đăng ký thuê nhà/nơi lưu trú của quý vị tại [địa chỉ]. Do tình trạng khuyết tật của tôi, tôi cần có động vật trợ giúp như một phương tiện trợ giúp hợp lý.

Bác sĩ/bác sĩ tâm thần/nhà tâm lý học/nhà trị liệu/nhân viên xã hội/nhà trị liệu nghề nghiệp/cá nhân khác [mô tả] của tôi cho rằng phương tiện trợ giúp là cần thiết do khuyết tật của tôi. Vui lòng xem thư đính kèm từ [tên của bác sĩ hoặc chuyên gia].

Luật liên bang và tiểu bang yêu cầu người cung cấp nhà ở phải cung cấp phương tiện trợ giúp hợp lý cho người thuê nhà/người cư trú và người nộp đơn bị khuyết tật. Vui lòng phản hồi yêu cầu này trước [ngày]. Vui lòng liên

hệ với tôi theo [số điện thoại và/hoặc địa chỉ email] nếu quý vị có bất kỳ câu hỏi nào. Xin cảm ơn.

Trân trọng,

[Tên của quý vị]

[Địa chỉ của quý vị]

Mẫu Thư Xác Minh

[Ngày]

Gửi [Chủ Nhà, Cơ Quan Nhà Ở, Hiệp Hội Chủ Sở Hữu Nhà, Tên của Nơi Tạm Trú Dành Cho Người Vô Gia Cư]:

Tôi là bác sĩ/bác sĩ tâm thần/bác sĩ tâm lý/nhà trị liệu/nhân viên xã hội/nhà trị liệu nghề nghiệp cho [Tên của quý vị] và đã quen với tình trạng của ông ấy/bà ấy. Ông/bà đây bị khuyết tật gây ra một số hạn chế chức năng. Những hạn chế này bao gồm [liệt kê hạn chế chức năng cần đến phương tiện trợ giúp được yêu cầu].

Một động vật trợ giúp là cần thiết để _____ sống trong cộng đồng và sử dụng và tận hưởng nhà ở của mình bằng cách [mô tả cách động vật sẽ trợ giúp hoặc hỗ trợ cá nhân].

Cảm ơn quý vị đã cung cấp phương tiện trợ giúp hợp lý này cho [Tên].

Trân trọng,

[Tên và Chức Danh]

Cách Liên Hệ Với Disability Rights California

Nếu quý vị có thêm thắc mắc và để được hỗ trợ pháp lý, hãy gọi **Disability Rights California** theo số 800-776-5746 hoặc hoàn thành [biểu mẫu yêu cầu hỗ trợ](#). Nếu có nhu cầu khác, hãy gọi 916-504-5800 (Bắc CA); 213-213-8000 (Nam CA).